

[Indenrigsministeren.]

foreningen, er et saadant Overgreb overfor andre Læger, at Samfundet skal skride ind i den Anledning, kan selvfølgelig overvejes, men det, jeg har ønsket her at sige, er, at det Spørgsmaal, det ærede Medlem har fremdraget, angaar Lægerne indbyrdes og ikke angaar Misbrug overfor Befolkningen, hvis Repræsentanter paa dette særlige Omraade har erklæret sig tilfredse med Ordningen.

Det ærede Medlem er ogsaa utilfreds med Lovforslagets § 19, der siger, at den Læge

„straffes, der træder i Samarbejde med Lægfolk, som tager syge i Kur, paa en Maade, der er egnet til at bibringe Almenheden den urigtige Forestilling, at Behandlingen sker efter Lægens Anvisning eller paa hans Ansvar.“

Det ærede Medlem Hr. Bindslev var ogsaa inde paa, at denne Paragrafs Affattelse var meget uklar. Ja, det er muligt, den ikke er saa klar, som den bør være. Hensigten med denne Paragraf er selvfølgelig denne ene at værne mod Svindel, og ud fra dette Synspunkt, hvorunder jeg ogsaa forstod det ærede Medlem Hr. Bindslev havde læst Paragraffen, synes jeg ogsaa godt, det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen kunde have læst den, i Stedet for at læse den ud fra den Tankegang, jeg kunde næsten fristes til at sige Tvangstanke, som det forekommer mig det ærede Medlem har, at enhver Bestemmelse, han ikke er absolut enig i, paa den ene eller den anden Maade er Udslag af Lægernes Snedighed og Forvorpshed.

Bestemmelsen har altsaa til Hensigt at sikre, at Patienterne faar det rigtige Indtryk af, hvad der foregaar, og at enten skal Lægen have Ansvaret for Behandlingen, eller Patienten vide, at Lægen ikke har Ansvaret for Behandlingen. Jeg skal gerne være med til i Udvalget at forhandle om, hvorvidt der er Anledning til en ændret Udformning af Paragraffen, men jeg tror ikke, at en Bestemmelse paa dette Punkt helt kan undværes.

Af Udtalelser ogsaa af andre ærede Medlemmer fremgaar det i øvrigt, at § 19 utvivlsomt spiller en særlig Rolle i Forbindelse med de saakaldte Chiropraktikere. Nu skal jeg ikke paa nogen Maade inklade mig paa en Bedømmelse af Chiropraktikernes Metoder — det mangler jeg alle Forudsætninger for —, men jeg vil dog, inden jeg udtaler mig nærmere derom, sige, at der somme Tider møder mig fra visse Chiropraktikers Side ganske mærkelige Udslag

af deres Praksis. Jeg kan nævne, at jeg forleden Dag i et jydsk Blad saa en Annonce. Overskriften var med centimeterhøje Bogstaver:

„Minister Dahlgaard.“

Der stod:

„Minister Dahlgaard sagde i en af sine Taler: Den faglige Uddannelse og den personlige Dygtighed kan udvikle Personligheden lige saa godt som den akademiske Lærdom.“

Og saa fortsattes der:

„Kiropraktorerne er fagligt uddannede Specialister i Legemets Bygning, vor Helbredelsesmetode er den mest naturlige. Se Kiropraktoren, som træffes paa Reberbanen 2, Ringkjøbing, Mandag, Onsdag og Fredag 10—1 eller Afholdshotellet, Lemvig 4—7.“

Nu vil jeg sige, at jeg i al Almindelighed ikke har noget imod, at man annoncerer med mit Navn, men det forekommer mig alligevel, at dette her kan gøre en en lille Smule forstemt, og jeg tror, det var gavnligt, om Diskussionen om Chiropraktikere overfor Offentligheden kom til at hvile paa et mere solidt Grundlag, end det i Øjeblikket er Tilfældet. Der er adskillige Mennesker, der tror blindt paa denne Metode, de peger, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Mads Larsen har gjort det i Dag, paa bestemte Resultater af den. Paa den anden Side forstaar jeg, at man i Lægeverdenen fuldkommen fordømmer den. Jeg tror, det for alle Parter var bedst, om der skabtes mere Klarhed i Befolkningen paa dette Omraade, og kunde Arbejdet i Udvalget om det Problem, der foreligger her i § 19, bidrage dertil, vil jeg ogsaa gerne for mit Vedkommende yde min Medvirkning.

Jeg vil i denne Forbindelse gerne minde om, at der paa given Foranledning for nogle Aar siden var nedsat et lille Udvalg, vistnok af Almindelig dansk Lægeforening, bestaaende af Overlæge Guildal, Dr. Helweg og Professor Faber, til at undersøge denne Metode og udtale sig om den. Saa vidt jeg ved, er der paa Grundlag af denne Undersøgelse afgivet en Beretning til Lægeforeningen, og jeg vilde tro, det var gavnligt, om det, der paabegyndtes ved denne Undersøgelse, kunde føres videre, ogsaa saaledes, at man fra Chiropraktikernes egen Side faar Lejlighed til at fremsætte sine Synspunkter og Begrundelser, eventuelt overfor det Udvalg, der nedsættes.

Jeg tror, det i det hele taget er skadeligt, at saadanne Lægemetoder stadig omgives med en saadan Mystik, som det faktisk er Tilfældet i Øjeblikket. Jeg tror, det er